

PÕRGU JA PARADIIS

Abu Seyfullah

Esimene väljaanne

Autoriõigus 2011

See raamat on autoriõigusega kaitstud. raamatu osi või tervet raamatut on lubatud kasutada hariduslikel eesmärkidel tingimusel, et kasutatud informatsiooni ei ole mingil viisil tsiteeritud väljaspool konteksti ega kasutatud kasu teenimise eesmärgil ning et teksti allikas on märgitud.

Originaalpealkiri: „**De Hel en het Paradijs**“

Autor: **Abu Seyfullah**

Tõlkinud: **Airi Hunt**

Koraani värsside tõlge: **Kätlin Hommik-Mrabte**

Kaanekujundus: **Airi Hunt**

Keeletoimetajad: **Kätlin Hommik-Mrabte, Tiina Kanarbik**

Eesti Islami Kogudus:

Telefon: 55947689

Faks: 6015220

Address: Keevise 9, 11415 Tallinn

Meiliaadress: imam@islam.pri.ee

ISBN 978-9949-21-551-5

Sisukord

Sissejuhatus	4
1. Maine elu	6
Loomine	6
Saatan – inimese suurim vaenlane.....	6
Maise elu väärtus.....	8
Katsumus.....	9
2. Surm.....	10
Surma saabumine	10
Uks Teisipoolsusesse.....	10
Surmaseisund	12
3. Viimne Tund.....	14
Aeg antud elada.....	14
Aeg antud surra	14
Hirm	15
4. Ülestõusmine	17
Teadanne	17
Teostumine.....	17
Käegakatsutavad tõendid.....	18
Kogunemine	20
Ärkamine.....	22
Võimetus	23
5. Kohtumõistmine.....	25
Faktidega vastandamine	25
Inimesed jagatakse kolme gruppi.....	26
Eluraamat	27
Elu peegeldus	29
Põrguga vastandamine.....	29
Oma tegudega vastandamine.....	30
Kaalukauss	34
Eestkoste	36
Araafi kõrgused.....	38
6. Paradiis	40
Ettekujutus.....	40
Ettevalmistatud halastus.....	42

Paradiisielu.....	43
Paradiisinaised.....	45
Kes saavad Paradiisi?	46
7. Põrgu.....	48
Põhjendus.....	48
Põrgu kirjeldus	49
Päästa end tulest!.....	51
Põrgutoit.....	52
Elu Põrgus	53

Sissejuhatus

Raamatuke, mida käes hoiad, on lühikirjeldus sellest, mis maailma ja selle elanikke prohvetite ettekuulutuse järgi ees ootab.

Raamatu sisu on teadlikult valitud nõnda, et see nii täpselt ja lühidalt kui võimalik edasi annaks, mis toimub Viimsel Kohtupäeval, enne ja peale seda. Kõige selle kohta on lugematuil arvul Koraani värsse ja Prohvet Muhammedi (صلى الله عليه وسلم)¹ jutustusi, nagu ka tõendusmaterjali loodusest enesest.

Et Teispooluses juhtuvat selgitada, seostatakse maise elu peatükis praegune elu eelolevaga. Järgneb elu lõpp – surm. Peale seda räägib raamat kogu loodu lõpust – Viimsest Tunnist – , seejärel aga uuest loomisest – ülestõusmisest. Maise elu tagajärgedest jutustab meile peatükk kohtumõistmisest, millele järgneb lõplik otsus, mille tagajärel veedavad inimesed igavese elu kas Põrgus või Paradiisis.

Lugejatele, kes selle teose esmakordselt kätte võtavad, võib kogu sisu fataalne tunduda. Siiski ei tohiks see halvavalt mõjuda, pigem tuleks seda vaadelda kui teoreetilist õpetust. Paljudes religioonides on surma, maailmalõpu ja Viimse Kohtupäeva kohta sama teooria. Ka ei tohiks olla võõras maiste tegude tagajärje osa. Miljonid inimesed maailmas usuvad sama ja enamusele on islami kirjeldus toimuvast vastuvõetav ning loogiline.

Lugupeetud lugeja, nüüd on sinu kord õppida midagi uut või korrata tuntut ja vana, sest sissejuhatus on lõpukorral. Andku Jumal meile andeks me patud ja suunaku meid paremuse poole.

¹ *salla llaahu aleihi wa sallam* - Jumala rahu ja õnnistus olgu temaga; lisatakse Prohvet Muhammedist rääkides.

1. Maine elu

Loomine

„Tõepoolest, Me lõime inimese (Aadama) tükikesest savist (veest ja maast) ja seejärel lõime (tema järglased) *nuftast*² turvalises paigas, kindlalt kinnitatud (emakas). Seejärel lõime *nuftast alaaq*³, siis *alaaqast mudgha*⁴, seejärel tegime *mudghast* luud ning katsime luud lihaga ...” (23:12-14)

Kui loode on umbes nelja kuu vanune, tuleb ingel tema juurde ning annab tema kehale hinge. Üheksa kuud on loode emaüsas turvalises peidupaigas, kuni ta sünnib siia maisesse ilma. Inimene kasvab ja jõuab vanusesse, mil hakkab endalt küsima: „Kes ma olen, kust ma tulen, miks ma siin maa peal olen ja kuhu ma lähen?” Parima vastuse kõikidele nendele küsimustele annab meie Looja. Ta ütleb Koraanis: „**Ja Ma lõin džinnid ja inimesed vaid Minu ülistamiseks.**” (51:56)

Inimese sünnist kuni surmani kirjutavad kaks inglit kõik tema teod üles: „**Ja iga inimese teod riputasime Me nende endi kaela; ja Ülestõusmispäeval toome Me talle raamatu ja ta näeb seda avatuna. Loe raamatut. Sinu enda hing on sel päeval su enese vastu kohtumõistjana piisav.**” (17:13-14)

Saatan – inimese suurim vaenlane

Inimelu sai alguse Aadamast. Ta oli esimene inimene ja esimene prohvet, temast sai alguse Jumala ülistamine ning Jumala tahtele allumine. Meie esiisa Adam leidis endale kiiresti vaenlase, kes tahab teda ja ta järeltulijaid Jumala ülistamisest eemale hoida. Selleks vaenlaseks on saatan.

² mees- ja naissugurakust kokkusegatud tilk.

³ vereklomp; kaan; midagi, mis ripub.

⁴ lihatomp, näritud aine.

Kui Jumal Aadama loonud oli, andis Ta inglitele käsu tema ees kummardada: „**Ja kui Me inglitele ütlesime: „Kummarduge Aadama ees”, siis kummardusid kõik, peale Iblise, ta keeldus, kuna ta oli kõrk. Ta kuulus uskmata hulk.**” (2:34)

Ibliis nägi inimeses ohtu. Nimelt oskas Aadam, nagu ka tema ise, hea ja kurja vahel vahet teha. See tegi Aadamast erilise loodud olevuse, kelle peale Ibliis oli armukade ning kartis oma positsiooni pärast. Ibliis muutus uhkeks ja arvas, et Jumal on suuresti eksinud, käskides tal Aadama ees kummardada.

Ta (Jumal) küsis: „Mis takistas sind kummardamast, kui sind käskisin?” Ta (saatan) vastas: „Ma olen temast parem. Sa löid minu tulest ja löid tema savist.” Ta (Jumal) ütles: „Siis mine siit alla, sest sul ei ole vaja selles (Paradiisis) uhke olla. Käi välja! Tõesti, sa oled alandatud hulgast.” Ta (saatan) ütles: „Pikenda mu aega päevani, kui (inimkond) üles äratatakse.” Ta (Jumal) ütles: „Tõesti, sa oled nende hulgast, kellele antakse pikendust.” Ta (saatan) ütles: „Kuna Sa oled mind eksitanud, istun ma Sinu Sirgel Teel (inimestel ees). Siis tulen ma nende juurde eest ja tagant, paremalt ja vasemalt ning Sa leiad, et enamik neist ei ole tänulikud.” Ta (Jumal) ütles: „Käi sellest välja, häbistatult ning põlatult. Kes neist sind järgib, tõepoolest, Ma täidan Põrgu teie kõigiga.” (7:12-18)

Sõnakuulmatu Ibliis süüdistas Jumalat Tema valikus. Sellepärast needis Jumal Ibliisi ja tahtis ta Põrgusse saata, Ibliis aga palus ajapikendust ja kui ta selle sai, kuulutas end alatiseks inimese vaenlaseks. Ta seadis enda eesmärgiks inimesi eksitada ning endaga Põrgusse viia.

Ent siiski ei ole Ibliisil võimu eksitada kõiki inimesi, vaid ainult neid, kes talle alluvad, kuna Jumal ütles: „**Sa ei saa kindlasti võimu minu sulaste üle, vaid ainult nende eksinute üle, kes sind järgivad.**” (15:42)

Maise elu väärtus

Maine elu pole midagi muud kui katsumus ja on nii tähtis, sest meie käitumisest oleneb meie koht Teispoonsuses. Seal lõikab igaüks seda, mida ise on külvanud.

„Kes soovib Teispoonsuse saaki, selle saaki Me suurendame. Kes aga soovib siinses elus saaki, sellele Me seda ka anname, kuid tal ei ole osa Teispoonsuses.” (42:20)

„Ja sinne elu ei ole muud kui vaid mäng ja lõbu. Kuid Teispoonsuse kodu on parem neile, kes kardavad Jumalat. Kas te siis ei mõtle?“ (6:32)

„Teadke, et sinne elu on vaid mäng ja lõbu, ilustamine, üksteise ees uhkustamine ja vara ning laste kuhjamine. See on justkui paduvihm, mille (tulemusel kasvavaid) taimi maaharijad imetlevad, kuni need kuivavad ning sa näed neid kolletuvat, seejärel muutuvad need aga vaid tuustideks. Teispoonsuses on aga karm karistus, kuid ka andestus Jumalalt ning heakskiit. Kuid sinne elu pole muud kui vaid petlik nauding.” (57:20)

„Mis teile ka antud poleks, on siinse elu naudinguks. Kuid see, mis on Jumala juures, on parem ja kestvam neile, kes oma Isandasse usuvad ning Teda usaldavad.“ (42:36)

Prohvet Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) nõuanne maise elu kohta oli järgmine:

Ibn Omar (رضي الله عنهما)⁵ jutustas: „Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) võttis mul õlast kinni ja ütles: „*Ole siin ilmas kui teekäija või võõras.*““

Ibn Omar (رضي الله عنهما) ütles tihti: „Kui saabub õhtu, siis ära oota, et saabuks hommik, ja kui saabub hommik, ära looda, et jälle õhtu saabuks. Kasuta ära tervist, enne kui haigestud, ja elu, kuniks saabub surm.“ (Bukhari)

⁵ *radija llaahu anhuma* – Jumal olgu nende (kahe)ga rahul; lisatakse Prohveti kaaslastest rääkides, kui tegemist on kaaslasega, kelle isa on samuti olnud Prohveti kaaslane ja kaaslastest rääkides, kui neid on kaks.

Keegi tuli Jumala Sõnumitooja (*saws*) juurde ja küsis: „Oo Jumala Sõnumitooja, anna mulle juhiseid, millega teeniksin ära Jumala heameele ja inimeste armastuse!” Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kui sa hoiad end maisest hüvest eemal, armastab sind Jumal, ja kui sa ei vaata, mis inimesed omavad, siis armastavad sind ka inimesed.*”

Kaab ibn Malik (رضي الله عنه)⁶ jutustab, et Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kaks näljast hunti, kes lambakarja lahti lastakse, ei tee karjale nii palju kahju, kui teeb usule inimese iha rikkuse ja positsiooni järele.*”

Katsumus

Jumal lõi meid siia ilma Teda ülistama ning selle aja jooksul paneb ta meie teele palju katsumusi, mida peame ületama, et me oma kuulekust Temale tõestaksime:

„Ja Me katsume teid läbi seni, kuni teame, kes teist tõesti püüavad ja kes on kannatlikud ning Me katsume läbi ka teie asjad.“ (47:31)

„Ja Me kindlasti katsume teid läbi millegagi hirmust, näljast, varast, hingede või viljade kaotusest, kuid andke head uudised edasi kannatlikele.“ (2:155)

„Tõesti, Me lõime selle, mis Maal kaunistuseks, et neid läbi katsuda: kes neist on tegudes parimad? Ja tõesti, Me teeme sellest, mis sellel (Maal) on vaid viljatu, välja.“ (18:7-8)

⁶ *radija llaahu anhu* – Jumal olgu temaga rahul; lisatakse Prohveti kaaslastest rääkides, kui juttu on ühest meessoost kaaslasest.

2. Surm

Surma saabumine

Jumal pani inglid surijate hingi koguma. Nii, nagu antakse hing embrüole, võetakse kehalt ka hing ära. Ingleid, kes sellega tegelevad, kutsutakse *Koرضي الله عنه* *mälää'ikātu l-mawt* – surmainglid: „**Ütle: Surmaingel, kes on teie üle määratud, viib teid kaasa, seejärel viiakse teid teie Isanda juurde tagasi.**“ (32:11)

Teised religioonid räägivad ühest inglüst, kes tuleb hinge võtma. Sellepärast küsivad osad inimesed, kuidas küll surmaingel saab nii paljudes kohtades samaaegselt olla. Juhtub ju tihti, et erinevates maailma paikades inimesed ühel ja samal ajal elust lahkuvad. *Koرضي الله عنه* selgitab, et selle tööga tegeleb hoopis palju ingleid: „**Ja Ta on oma sulaste üle Võitmatu. Ja Ta saadab teie üle kaitsjaid (kaitseingleid), kuni surm tuleb ühe juurde teist ja Meie sõnumitoojad (surmainglid) ta kaasa viivad. Ja nemad (oma töös) ei eksi.**“ (6:61)

Uks Teispoolsusesse

Surmale ei loe ülbus ega nipsakus, positsioon ega klass, surm ei hooli ei noorusest ega vanadusest. Kui aeg on käes, võtab ta kõik, hoolimata sellest, kas inimene on vaene või rikas. Ta lahutab inimesed nende peredest, rikkad nende uhketest villadest, vanemad nende lastest. Ta võtab inimesed nende soojadest pehmetest vooditest ja asetab nad külma kõvasse mullasängi; maisest seltsielust hauaüksindusse.

Surm on kui uks siinsest elust Teispoonsusesse, kõik meist peavad sellest uksest kunagi sisse astuma. Selle ukse juures võetakse meilt teatud ajaks meie elurõivas (keha), et seda mullas hoida. Mullast saab siis inimihule kate.

Just enne seda, kui me oma hauast lahkume, saame oma kehad uuesti tagasi. Haud on ootesaaliks enne elu Teispoonsuses. See ooteag võib inimestele olla kas meeldiv või pidev piin ning valu. Igaühel meist tuleb see aeg „ära istuda“. Jumal ütleb **كوفي الله عنه** nis: „**Ütle: Tõesti, surm, mille eest te põgenete, tõepoolest kohtab teid. Siis viiakse teid tagasi nägematu ja nähtu Teadja juurde ja Ta annab teile teada, mida te tegite.**“ (62:8)

„**Ja kulutage (almuseks) sellest, mis oleme teie osaks andnud, enne kui surm läheneb kellelegi teist ja ta (st surija) ütleb: „Mu Isand, kui vaid annaksid mulle veidike pikendust, et annaksin almust ning oleksin õiglaste hulgast.**““ (63:10)

„**Ja surmauim toob kaasa tõe. See on see, mida püüdsid vältida.**“ (50:19)

Muhammed (صلى الله عليه وسلم) on öelnud: „*On kolm asja, mis inimest tema hauani saadavad: tema pere, tema varandus ja tema teod. Kaks neist pöörduvad tagasi, üks neist jääb aga temaga. Tema pere ja varandus lähevad tagasi, tema teod jäävad alati temaga.*“

Ühest teisest *hadithist* näeme, et hingele jääb siiski mingi reaalsustaju: Abu Said al Hudri (رضي الله عنه) ütles: „*Ma kuulsin Jumala sõnumitoojat (صلى الله عليه وسلم) ütlemas: „Lahkunu teab, kes temast kinni hoiab, teda hauani kannab ja sellesse asetab.*““ (Jami As-Saghir)

Abu Said al Hudri (رضي الله عنه) on ka edastanud, et Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kadunuke kuuleb nende samme, kes haualt lahkuvad.*“ (Jami As-Saghir)

Surmaseisund

Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas, et Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Kui surnu maetud saab, tulevad kaks mustade nägude ning taevakarva silmadega inglit. Need on Munkar ja Nakir. Nad küsivad lahkunult: „Mida oskad öelda selle isiku (st prohvet Muhammedi) kohta?“ Kui lahkunu on moslem, ütleb ta: „Ta on Jumala Sõnumitooja. Ma tunnistan, et pole olemas ühtki teist kummardamist väärivat jumalust peale Jumala ja Muhammed on Tema prohet.“ Inglise vastavad selle peale: „Me teadsime, et sa seda ütled, kuna ka oma eluajal ei väsinud sa seda tunnistamast.“ Peale seda suureneb kadunukese haud 0,68 m pikkuses ja laiuses ning see valgustatakse. Seejärel öeldakse lahkunule: „Uinu!“ Lahkunu vastab: „Ma tahan oma pere juurde tagasi pöörduda ning siin kogetust kuulutada.“ Inglise aga vastavad: „Maga kui pruut või peigmees, kes ainult oma pere armastusega äratatakse.“ Lahkunu jääb sellesse olekusse kuni ülestõusmiseni. Kui lahkunu aga kahepalgeline on olnud, vastab ta inglitele: „Ma kuulsin inimesi rääkimas, et ta olevat prohvet, ma ainult kordasin nende järel; kas ta ka tegelikult prohvet oli, seda ma ei tea.“ Seejärel ütlevad inglised: „Me teadsime, et sa nii vastad, kuna sa ei väsinud seda ka oma eluajal kinnitamast.“ Peale seda ütlevad inglised maapõuele: „Ole tema jaoks nii kitsas, kui veel saad.“ Ja maapõu pressib lahkunut hauas nii, et ribid üksteise sisse lähavad. Ja nii jääb ta kuni ülestõusmistunnini.“ (At-Tirmidhi)

See kõik paistab meile, maistele elanikele, võõras ja kauge, ent Jumal võib iga hetk oma võimu meie üle näidata. See juhtub eriti just siis, kui me seda oodata ei oska, see tuleb kui suur üllatus:

„Jumal võtab nende hinged surma ajal ja neilt, kes ei sure, nende une ajal. Siis jätab ta endale need, kellele Ta on määranud surma ning saadab teised teatud ajaks (tagasi). Tõesti, selles on märgid inimestele, kes mõtlevad.“
(39:42)

Tegelikult oleme iga kord uinudes kui ajutises surmaseisundis. Vahe on selles, et tõelises surmas on keha oma hingest palju pikema perioodi jooksul lahutatud. Teine erinevus on see, et surm on väga piinarikas ja raske katsumus.

Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) on surma kohta öelnud järgmist:

„Kui te teaksite, mida tean mina, nutaksite te rohkem kui naeraksite.“ (Jami As-Saghir)

„Haud on üks peatuspaik Teispooluses. Kes seal päästetud saab, sellel saab hiljem kerge olema. Keda seal ei päästeta, sellel on hiljem veelgi raskem.“ (Jami As-Saghir)

3. Viimne Tund

Aeg antud elada

Jumal on ka universumile andnud oma saatuse ja aja. Universumi saatus on pühakirjas kinnitatud. Kui kõik see, millest juttu, on juhtunud, rullib Jumal taeva kokku, nagu kirjanik oma kirjarulli kokku rullib. Kui see juhtub, on kätte jõudnud Viimne Tund ehk *as-saa 'a*.

„Päeval, mil Me taeva kokku rullime justkui kirjapoogna, nagu alustasime esimese loomisega, nii ka seda kordame. (See on) Meiepoolne lubadus. Tõesti, Me teeme seda.“ (21:104)

„Ja taeva Me ehtasime väes ja tõesti Me oleme selle laiendajad.“ (51:47)

Universumi areng peatatakse ühe päevaga ja see kuivab kokku. Tekib tohutu kaos ja kõik elusolendid saavad surma.

Aeg antud surra

As-saa 'a, mis tähendab araabia keeles „tund“, on aeg, mil toimub kogu elusa hävitamine. Käsu selleks annab Jumal, kui ingel Israfil pasunat puhub: **„Ja puhutakse sarve ning surnult kukuvad maha kõik, kes on taevas ja maa peal, välja arvatud need, keda Jumal tahab. Siis puhutakse seda taas ning otsekohe on nad seismas ning ringi vaatamas.“ (39:68)**

Esimene kord, kui pasunat puhutakse, tekib kaos, kõik saavad surma, peale nende, kellel Jumal laseb ellu jääda. Koraanis on palju värsse, mis räägivad universumi hävitamisest. Siin on vaid mõned neist:

„Tõesti, mis teile on lubatud, saab teoks. Seega, kui tähed kustutatakse ja taevas avatakse, kui mäed minema puhutakse ja sõnumitoojate aeg on kätte jõudnud ... Mis päevale see edasi lükati? Eraldamispäevale (Viimsele Kohtupäevale).“ (77 :7-13)

„Kui taevas rebeneb ja tähed laiali pudenevad ...“ (82:1-2)

„Kui väriseb maa oma (viimset, suurimat) värisemist ja viskab välja oma koorma (surnud) ja ütleb inimkond: „Mis temaga lahti on?“ ... (99:1-3)

„Kui päike kokku rullitakse ja kui tähed tuhmuvad ja kui mäed kõrvaldatakse ja kui tiined kaamlid hüljatakse ja kui metsloomad kokku kogutakse ja kui mered saavad tuleks ja kui hinged (kehade või omasugustega) paari pannakse ja kui elusalt maetud (vastsündinud) tüdrukult küsitakse, mis patu eest ta tapeti. Ja kui (inimeste tegude) lehed laiali laotatakse ja kui taevas paljaks riisutakse ja kui põrgutuli lõõmama lüüakse ja kui Paradiisi lähedale tuuakse, teab iga hing, mis on ta (endaga kaasa) toonud.“ (81:1-14)

Hirm

Universumi hävitamise ajal on veel maa peal inimesi. Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) jutustas, et sel ajal on maa uskmatutega kaetud, usk ühte Jumalasse ja puhas õpetus täiesti kadunud.

Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles ka: „Niikaua kui maa peal usklikud Jumalat kutsuvad, ei ole Tund veel käes.“ (Tirmizi)

„Oo inimkond, kartke oma Isandat. Tõesti (viimse) Tunni maavärin on üks kohutav asi. Sel päeval te näete, kuidas iga imetav ema unustab selle, keda ta imetas ja iga rase kaotab selle, keda ta kandis ja te näete inimesi, justkui oleks nad purjus, kuigi nad seda ei ole. Kuid Jumala karistus on võimas.” (22:1-2)

„Sel päeval hülgab mees oma venna ja oma ema ning isa ja oma naise ning lapsed.” (80:34-36)

„Ootamatult saabuv Tund ... Mis on see ootamatult saabuv Tund? Ja mis ütleks sulle, mis on ootamatult saabuv Tund? (See on) päev, mil inimesed saavad olema kui laiali pillutud ööliblikad ning mäed saavad olema kui kohev vill.” (101 :1-5)

4. Ülestõusmine

Teadaanne

Ülestõusmisest teavitatakse samaaegselt Viimse Tunniga, see leiab aset samal ajal, kui ingel Israfil pasunat puhub:

„Ja sarve puhutakse. See ongi ähvarduste (täideviimise) päev.” (50:20)

„Ja sarve puhutakse ning koheselt ruttavad nad oma haudadest oma Isanda juurde. Nad ütlevad: „Häda meile! Kes on meid meie puhkepaigast üles äratanud?“ See on, mida Kõige Armulisem on lubanud, ning sõnumitoojad rääkisid tõtt.” (36:51-52)

Teostumine

Vastupidiselt teistele religioonidele õpetab islam, et ülestõusmine on füüsiline. Inimese hing jääb püsima, samal ajal kui tema keha laguneb. Ülestõusmisega taastatakse inimkeha ja see saab tagasi oma hinge. Koraan on selle kohta väga täpselt öelnud:

„Kas inimene arvab, et Me ei kogu ta konte kokku? Jah, Me oleme võimelised ka ta sõrmeotsad samasugusena looma.” (75:3-4)

„Sel päeval pitseerime nende suud ja nende käed räägivad Meiega ning nende jalad annavad tunnistust sellest, mis nad välja on teeninud.” (36:65)

„... kui nad selleni jõuavad, tunnistavad nende kuulmine, nägemine ning nahk nende vastu sellest, mida nad on korda saatnud. Ja nad ütlevad oma

nahkadele: „Miks te meie vastu tunnistate?“ Nad vastavad: „Meid pani rääkima Jumal, Kes on pannud kõik rääkima ja Tema teid esimesel korral lõi ning Tema juurde te ka naasete. Ja te ei kaitsnud end, seega teie kuulmine, nägemine ning nahk tunnistavad teie vastu, kuid teie arvasite, et Jumal ei tea palju sellest, mida te korda saadate. ...” (41:20-22)

Käegakatsutavad tõendid

Inimkehasse on kokku koondunud pea kõik maapõues leiduvad ained. See tõendab, et inimene on loodud maisest materiasist ning me ei tule teiselt planeedilt. Eitades päritolu maisest materiasist, eitame ka esiisa Aadamat. Eitades maailma esimest inimest, eitame ka omaenese olemasolu.

Ja nad ütlevad: „Kui oleme kondid ja põrm, kas (tõesti) tõuseme üles uues loomises?“ Ütle: „Olgu te kas või kivi või raud või (mõni muu) loodu, mis on suurem (raskem luua) teie südames.“ Siis nad küsivad: „Kes meid tagasi toob?“ Ütle: „See, kes teid on kord juba loonud.“ Seejärel raputavad nad sulle pead ja küsivad: „Millal see saab olema?“ Ütle: „Võib-olla juhtub see peagi.“ (17:49-51)

Eitades inimkeha materiaalsel koostist, ei eita me üksnes ennast ja kogu inimkonda, vaid ka paljusid teaduslikke fakte.

Kui me teavasse vaatame ja modernse aparatuuriga universumi uurime, jõuame äratundmisele, et inimene ja isegi Maa ise kulgeb tühjuses. Me elame hiigelsuures universumis, kus maakera paistab pisikese liivaterana ning inimene tundub selles peaaegu olematu. Jumal julgustab meid selle üle järele mõtlema, kuna selle tulemusena jõuame teadmiseni, et Jumal on olemas.

„Kas olete teie keerulisemad luua või taevas? Ta püstitas selle.“ (79:27)

„Tõesti, taevaste ja Maa loomine on suurem kui inimkonna loomine, kuid enamus inimesi ei tea.“ (40:57)

Tõepoolest, taevaste ja Maa loomine on suurem kui inimese loomine. Enamus inimesi piirdub oma mõtlemises vaid inimese loomisega, mis viib tihti selleni, et eitatakse ülestõusmist. Universum oma suuruses tõestab, et „algus“ ei saa mitte naise ja mehe seksuaalsuhtest. Jumal loob, mida ta ise tahab, seejuures pole Ta kellestki ega millestki sõltuv.

„Ütle: „Rända läbi Maa ja vaata, kuidas Ta alustas loomist. Seejärel loob Jumal Teispoolse loomingu. Tõesti, Jumal on kõigeks võimeline.“ (29:20)

Oli aeg, kus meil polnud materiaalselt keha; meist polnud olemas midagi, isegi mitte juuksekarva. Esimese inimese loomine tõestab, et inimest on võimalik ka uuesti luua.

„Kuidas saate te Jumalasse mitte uskuda, kui olite surnud ning Tema andis teile elu? Siis annab Ta teile surma, seejärel (Viimsel Kohtupäeval) jälle elu, siis pöördute tagasi Tema juurde.“ (2:28)

Kuidas on see võimalik, et liha, veri ja luustik võib elada? Kes annab sellele materiale elujõu? Kuidas saab üks rusikasuurune lihatükk mõelda? Kuidas saab liha näha või kuulda? Kes usuks, et liha, millest koosneme, on teist sorti maisest materias?

„Ja üks Tema märkidest on see, et Ta lõi teid põrmust, seejärel sai teist inimkond ning te asustasite Maa.“ (30:20)

Universumis leiab aset pidev areng. Iga päev oleme selle tunnistajateks, kuidas Jumal oma loomingu meie ümber ja meie sees jätkab. Ülestõusmine on loomise jätk ja on kuidagi imelik, kui me seda endile ei tunnista.

„Oo inimkond, kui te kahtlete ülestõusmises, siis tõesti Me löime teid põrmust, seejärel seemnetilgast, seejärel rippuvast vereklombist, seejärel lihatükist, et teile selgeks teha. Ja me hoiame üsas, keda tahame, kindla ajani, seejärel laseme teil lapsena välja tulla, siis (anname jõudu) , et võiksite suureks kasvada. Ja teie hulgas on neid, kes surevad (noorelt) ja neid, kes jõuavad nii vanasse ikka, et pärast teadmist ei tea enam midagi. Ja sa näed maad viljatuna, kuid kui Me saadame sellele alla vett (vihma), see võbiseb, paisub ning laseb välja tulla kõiksugustel ilusatel (taimedel). See on seepärast, et Jumal on Tõde ning tõesti, Tema annab elu peale surma ning Ta on kõige võimeline.“ (22:5-6)

Neist värssidest saame järeldada, et Jumal võrdleb ülestõusmist elutu maaga, mis ainult Tema käsu peale tärkab. Meie ülestõusmine on teatud protsess. See värss teeb meile selgeks, et nagu vihm aktiveerib maapinnale kukkudes geneetilise koodi ja äratav selle ellu, nii aktiveeritakse ka inimese kood, ja seda kohe peale Jumalikku käsku: „Ärka ellu ja eksisteeri!”

Maakeral on elanud miljardeid inimesi. Iga isiku formaat on umbes 15 mikronit. Kui see kõik kokku panna, ei suudaks me isegi klaasi täita. Kui Jumal inimese geneetilise koodi aktiveerib, taastatakse surnud ühe silmapilguga, kuna Jumalal on võim kõige üle.

Kogunemine

Saabub päev, mil inimesed oma haudades ärkavad ja avastavad, et nad olid surnud. Nad tulevad kiiresti oma haudadest välja ning teavad kohe, et saabunud on Viimne Kohtupäev. See on, nagu tuleksid sa uksest, mille taha olid surnes suletud. Teisel pool ust on aga elu pärast surma.

Kui inimesed oma hauad hülgavad, kogunevad nad kõik kokku. Koraani värss kirjeldab, kuidas see kogunemine toimub:

„Alandlikkus silmis, väljuvad nad haudadest kui hajuv rohutirtsuparv.“
(54:7)

Rohutirtsud elavad kohati miljonisuurustes gruppides. Nad kaevavad oma munad maapõue ja kui nad sealt väljuvad ja maapinnale tulevad, on see, kui tuleksid nad hauast. Ja nii tulevad ka inimesed oma haudadest.

Meie ümber toimuv igapäevane looming on tõend Jumala piiritust võimust: **„Ja Tema märkidest on see, et taevad ja Maa seisavad Tema käsul. Siis, kui Ta teid üheainsa kutsega maa seest välja kutsub, te ka välja tulete.“** (30:25)

Teadlased avastavad pea iga päev uusi liike. Jumala looming on tohutu suur. Inimesed peaksid selle üle järele mõtlema, sest see on Jumala piiritu võimu tõend. Ta loob, hävitab ja loob uuesti, millal iganes tahab. On imelik, et inimesed, kes seda loomingut iga päev näevad ning oma silmadega tunnistavad, siiski ülestõusmist eitavad ning võimatuks peavad.

„Siis teid tõesti Ülestõusmispäeval üles lastakse tõusta.“ (23:16)

„Ja iga hing tuleb, temaga koos juht ning tunnistaja.“ (50:21)

„Tõesti, see on märgiks sellele, kes kardab Teispoolse karistust. See on päev, mil inimesed kokku kogutakse ning see on päev, millest tunnistatakse.“
(11:103)

Meid ei hoia uskumisest mitte midagi tagasi: iga inimene on võimeline uskuma. Jumal soovib meil uskuda ja uskmatust peab Ta suurimaks patuks.

„Sel päeval kogub Ta teid Kogunemispäevaks kokku. See on võidu ja kaotuse päev ning kes usub Jumalasse ja teeb head, sellelt võetakse ta halvad teod ja

tal lastakse siseneda aedadesse, mille all voolavad jõed. Nad jäävad sinna igaveseks. See on võimas saavutus.“ (64:9)

Ärkamine

Inimesed, kes universumi ja selle uurimisega tegelevad, on palju selle üle juurelnud, mis universumiga juhtub, kas ja kuidas see hävineb ning kuidas see häving välja võiks näha. Täpsed andmed selle kohta puuduvad. Vaid Jumal teab, kuidas universum peale Viimset Tundi välja näeb.

On olemas Koraani värsid, mis kirjeldavad Maa struktuuri peale Viimset Tundi. Maa on siis lame, täiesti tasane ja sellel puuduvad künkad ja orud: „**Ja nad küsivad sinult mägede kohta, seega vasta: „Mu Isand teeb nad pihuks ja põrmuks, jättes järele vaid sileda pinna, kus ei ole näha ei nõgu ega kõrgendikku.“ Tol päeval järgitakse Kutsujat; sellest pole kõrvalekaldumist. Häälled vaikivad Kõige Armulisema ees ning pole kuulda muud kui sammude sahinat.“ (20:105-108)**

Ülestõusmispäeva kardavad kõik. Sellesse päeva usutakse, seda eitatakse, selles kaheldakse. Kõigil on selle kohta oma arvamus. Meie oleme kindlad, et see päev saabub:

„**Ja sarve puhutakse ning koheselt ruttavad nad oma haudadest oma Isanda juurde. Nad ütlevad: „Häda meile! Kes on meid meie puhkepaigast üles äratanud?“ See on, mida Kõige Armulisem on lubanud, sõnumitoojad rääkisid tõtt. (36:51-52)**

„**Päev, mil inimesele meenub, mille poole ta püüdis.“ (79:35)**

„**Ja kui sarve puhutakse, tuleb raske päev, see ei saa olema kerge neile, kes ei usu.“ (74:8-10)**

„Ja kui põrgutuli lõõmama lüüakse ja kui Paradiis lähedale tuuakse, teab iga hing, mis on ta (endaga kaasa) toonud. Siis vannun ma taganevate tähtede nimel, kulgevate ja loojuvate nimel.“ (81:12-16)

„Kui see sündmus teoks saab, ei saa seda salata. See alandab (osasid) ning ülendab (teisi).“ (56:1-3)

„Seega jäta nad nende tühja jutu ja lõbustuste juurde, kuni koidab päev, mida neile ette kuulutati; päev, mil nad nõnda kiiresti oma haudadest väljuvad, kui (varem) püstitatud iidoli juurde kiirustasid. Alandlikkus on neil silmis, alandus katab neid. See on päev, mida neile ette kuulutati.“ (70:42-44)

Võimetus

Ülestõusmispäeval saavad inimesed ruttu aru, et neil pole ei abilisi ega mingit võimu millegi üle. Maises elus hävitasid osad inimesed terveid rahvaid, kuritarvitades ühel või teisel viisil oma võimu, ent ülestõusmise ajal roomavad ka nemad alasti ja võimetutena oma haudadest välja. Nende võim, jõud ja abilised võetakse neilt ära:

„ ... päeval, mil uuritakse läbi kõik saladused, ja tal (inimesel) ei ole ei võimu ega abilist.“ (86:9-10)

Suleiman ibn Amir (رضي الله عنه) edastas Prohvetilt (صلى الله عليه وسلم): „*Peale ülestõusmist tuleb päike 1-2 aasrenit inimestele lähemale.*“ Suleiman ütles edasi: „Ma ei tea, millist mõõtu sõnumitooja sellega mõtles. Miklan jutustas, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) oli korduvalt öelnud: „*Päike tuleb inimestele nii lähedale, et nad sulavad: mõned pahkludeni, mõned põlvedeni ja mõned nabani ja veel mõned kõrini...*“ (Tirmidhi)

Päeval, mil päike nii lähedale tuleb, kaitstakse osa inimesi varjuga, mille Jumal nende jaoks loob. Neid, kes kaitset naudivad, on seitset erinevat tüüpi, kellest prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) rääkis: „*Jumal kaitseb seitset erinevat tüüpi inimesi kosmose varjuga, samas kui teised seda kaitset ei saa:*

1. *Õiglased valitsejad;*

2. *noored, kes kasvavad Jumalat ülistades;*

3. *need, kelle südamed on seotud mošeedega, kes palvetavad ja ootavad kogukonna palvet;*

4. *need, kes Jumala nimel üksteist armastavad ja oma elu alandlikkuses ja headuses elavad;*

5. *need, kes armastusest Jumala vastu pisar silmis varjatule mõtlevad;*

6. *need, kes hirmust Jumala ees kauni, positsioonika ja end pakuva naisega abielu ei riku;*

7. *need, kes maksavad vaestemaksu, ilma et neid märgataks, ja kelle vasak käsi ei tea, mida parem käsi almuseks annab.“ (Jami us Saghir)*

5. Kohtumõistmine

Faktidega vastandamine

Ühel päeval, kui Prohvet (صلى الله عليه وسلم) moslemitele jutlust pidas, ütles ta: „*Inimesed, teadke, et ilmute Jumala ette paljasjalgsetena ning alasti, ümberlõikamata. Esimesena saab rietatud Aabraham. Osa minu kogukonnast juhatatakse vasakule. Ma hüüan: „Need on minu usaldusalused!“* Mulle vastatakse: „*Sa ei tea, millega nad on hakkama saanud.*“ *Inimene saab alles siis sammukese võrra edasi, kui on neljale küsimusele vastanud: 1. Millega ta oma elu veetis? 2. Mida ta oma teadmistega peale hakkas? 3. Kuidas ta oma rikkust kogus ja kuidas seda jagas? 4. Mida ta oma ihuga tegi?*“ (Bukhari ja Muslim)

Aisha (رضي الله عنها)⁷ jutustas: „*Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Inimesed ilmuvad Viimsele Kohtupäevale paljasjalgsetena, alasti ja ümberlõikamata, nagu nad sündisid.*“ Mina (Aisha) küsisin: „*Oo Sõnumitooja, mõned mehed ja naised võivad teineteist ju vaadata!*“ Prohvet (صلى الله عليه وسلم) vastas: „*Oo Aisha, selle päeva mure avaldab inimestele nii suurt mõju, et need mõned kohe mitte üksteist ei vaata.*“ (Peale seda retsiteeris Prohvet:) „***Sel Päeval hülgab mees oma venna, ema, isa, naise ja lapsed. Sel Päeval on igäüks oma muredega hõivatud.***““

Inimeste mured on sel päeval nii suured, et nad tegelevad ainult oma isiklike probleemidega. Sellest päevast kõneldes leidis Aisha (رضي الله عنها) ja Prohvet Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) vahel aset järgmine jutuajamine. Ühel päeval

⁷ *radija llaahu anha* – Jumal olgu temaga rahul; lisatakse Prohveti kaaslastest rääkides, kui juttu on ühest naissoost kaaslasest.

avastas Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) (oma naise) Aisha nutmast, ta küsis: „Oo Aisha, miks sa nutad?“ Aisha küsis: „Kas sa sel Päeval minule ka mõtled?“ Jumala Sõnumitooja vastas: „Ei, Aisha, on kolm hetke, kus isegi mina sinule ei mõtle: *Siraati* (otsuste silla) juures, (tegude) Kaalukausi eest ja kui inimestele nende eluraamat kätte antakse.“

Inimesed jagatakse kolme gruppi

„Siis parema kaaslased – kes on parema kaaslased? Ja vasema kaaslased – kes on vasema kaaslased? Ja need, kes on esirinnas (*siinses elus hea tegemisel*), on esirinnas (*ka Paradiisis*).“ (56:8-10)

Esimene grupp inimesi on *saabikuun* (möödaminejad): see grupp inimesi läheb otseteed Paradiisi.

Teine grupp inimesi on *ashaabul maimana* (parema poole kaaslased): see grupp inimesi saab oma eluraamatu paremasse kätte ja kerge arvelduse osaliseks. Ka nemad lähevad Paradiisi.

„See, kellele antakse ta (*elu*)raamat paremasse kätte, ütleb: „Siin, lugege mu raamatut. Tõesti, ma teadsin, et saan teada oma seisu.“ Ta on meeldivas elus, kõrges aias.“ (69:19-22)

Kolmas grupp inimesi on *ashaabul masiama* (vasaku poole kaaslased): neile antakse eluraamat vasakusse kätte või selja tagant, nemad lähevad Põrgusse.

„Kuid see, kellele antakse ta (*elu*)raamat vasemasse kätte, ütleb: „Ma soovin, et mulle poleks mu (*elu*)raamatut antud ja et ma ei teaks, mis on minu seis. Ma soovin, et see (*st minu surm*) oleks olnud see otsustav.““ (69:25-27)

Inimesed, kes oma elu hooletult elasid, kahetsevad Viimsel Kohtupäeval väga, ent see kahetsus ei aita neid enam.

„Sel päeval, kui Põrgu on lähedale toodud, sel päeval tuleb inimesel meelde, ent mis on (*kasu*) sellest meenutusest? Ta ütleb: „Oh, oleks ma ometi midagi säästnud oma (*siinse*) elu jaoks?“ (89:23-24)

„Kui sa näeksid seda, kui nad seisavad (Põrgu)tule ees ja ütlevad: „Kui me vaid saaksime (maailma) tagasi pöörduda! Me ei hülgaks oma Isanda märke (*või sõnumit, värssse*) ja oleksime usklike seast!““ (6:27)

Eluraamat

Iga inimesega on pidevalt kaasas kaks inglit, kes kõik ta tegemised üles kirjutavad. Mis iganes me ütleme, mida kuulame, millal magama läheme, millal ärkame, lühidalt: absoluutselt kogu meie elu läheb kirja.

Paremal pool olev ingel kirjutab üles kõik head teod, vasakpoolne ingel kõik patud ja pahateod. Sellega täidetakse inimese eluraamat ja ta saab seda uuesti lugeda, mida on oma eluajal teinud. See raamat antakse meile Viimsel Kohtupäeval kui tunnistus meie poolt või vastu. Kõik, tõesti kõik on selles raamatus kirjas:

„Ja (*elu*)raamat antakse kätte, sa näed kurjategijaid kartmas seda, mis on seal sees, ja nad ütlevad: „Häda meile, mis on see raamat, mis ei jäta midagi väikest ega suurt üles lugemata?“ Ja nad leiavad selle, mis tegid, enda eest. Ja su Isand ei kohtle kedagi ebaõiglaselt.“ (18:49)

Tegude raamat antakse meile kas paremalt, vasakult või selja tagant. Inimesed, kes selle raamatu paremalt poolt saavad, lähevad Paradiisi.

„Ja see, kellele tema (elu)raamat antakse paremasse kätte, saab lihtsa arvepidamise osaliseks ja naaseb rõõmsana omaste manu. Kuid see, kellele tema (elu)raamat antake selja tagant, hüüab hävingule ning põleb leegis. Tõesti, ta oli omaste keskel rõõmus.“ (84:7-13)

„Ma soovin, et see (surm) oleks olnud see otsustav (st lõplik). Mu vara ei ole mind abistanud, mu võim on läinud.“ (69:27-29)

Järgmises värsis on juttu raamatust, milles on terve kogukonna tegusid kirjeldatud. Niimoodi saab ka kogukond oma raamatu enda ette:

„Ja sa näed iga kogukonda põlvitamas. Iga kogukond kutsutakse ta raamatu juurde. Täna tasutakse teile selle eest, mis tegite. See, Meie raamat, räägib teist tõtt. Tõesti, Me kirjutasime üles, mis te tegite.“ (45:28-29)

On loogiline, et iga kogukond vastutab neid puudutavate asjade eest. Iga inimene kannab endas osa vastutusest, kuidas elatakse ja kuidas Jumala poolt looduga ümber käiakse. Igaüks, kes kogukonnale midagi juurde saab anda, on ka vastutav usu, ebaõigluse, rõhutuse, jälituse, mõrva jne eest.

„(Ütle, Muhammed) tol päeval kutsume ette iga rahva koos nende juhiga. Kellele antakse ta (elu)raamat paremasse kätte, need loevad oma raamatut ja neile ei tehta ülekohut ka (datli)kiu jagu. Ja kes oli siin pime, saab olema ka Teispooluses pime ning teelt veelgi eksinud.“ (17:71-72)

Viimsel Kohtupäeval ei jää midagi saladuseks. Kõik, mis maises elus tehti ja saladuses hoiti, avalikustatakse. Kõik saavad teada üksteise pattudest.

„ ... päeval, mil uuritakse läbi kõik saladused.“ (86:9)

„Sel päeval pannakse teid väljanäitusele, midagi ega kedagi varem varjatut ei jää varjatuks.“ (69:18)

Elu peegeldus

Paljud inimesed töötavad maise tuleviku nimel. Püüeldakse tükikese maise paradiisi poole, ent enne kui maine paradiis on valmis, on enamus inimesi juba vanad või satuvad liialt ohtudesse, et seda paradiisi nautida. Jumal õpetab meid, et elu Maal pole muud kui lühike nauding ja pettekujutelm. Päris elu, tõeline Paradiis on Teispoonsuses. Tõeline tulevik on seal ja tõeliselt tark inimene töötab Teispoonsuse tuleviku nimel.

Inimesed, kes ennast eluks Teispoonsuses ette ei valmista, kahetsevad Viimsel Kohtupaeval seda kibedalt, ent see kibe kahetsus ei aita neid enam sugugi. Nad ei saa osa tõelisest Paradiisist ja Põrgutuli saab nende elupaigaks:

„Ja nad nutavad seal: „Meie Isand, vii meid siit välja! Me teeme häid tegusid, mitte selliseid nagu tegime varem.“ Kas pole Me teile andnud piisavalt elu, et teil oleks meelde tulnud järele mõelda ja teie juurde tuli ka hoiataja. Seega maitske (karistust), sest pahategijaile ei ole abilist.“ (35:37)

Prohvet (صلى الله عليه وسلم) on öelnud: „*Loodu tuuakse Jumala juurde, Ta ütleb: „Kas Ma ei andnud sulle nägemis- ja mõtlemisvõimet, kas Ma ei asetanud sind loomadest kõrgemale ega andnud su käsutusse põllumaa? Sa olid vaba valitsema ja sa saavutasid positsiooni. Sa arvasid, et saad täna Minuga kaubelda.“ Loodu ütleb: „Ei!“ Kõiketeadja Jumal ütleb siis: „Nagu sina Mind unustasid, unustan ka Mina täna sinu.““*

Põrguga vastandamine

Prohvet (صلى الله عليه وسلم) on öelnud: „*Sel päeval tuuakse Põrgu kohtuotsuse juurde.*“ (At-Tirmidhi)

Kui Põrgut näidatakse, tõuseb inimestes hirm ja kartus veelgi. Kõik püüavad end ühel või teisel moel päästa, ent pääsu pole. Ei ole enam mägesid, koopaid ega urge, kuhu varjule pageda. Inimesed mõistavad, et on olemas vaid üks tee Põrgust pääsemiseks – nende maised heateod:

„ ... ja põrgutuli paljastatakse neile, kes näevad ...“ (79:36)

„ ... sel päeval, kui põrgu on lähedale toodud, sel päeval tuleb inimesel meelde, ent mis on (*kasu*) sellest meenutusest? Ta ütleb: „Oh, oleks ma ometi midagi säästnud oma (*siinse*) elu jaoks?““ (89:23-24)

„Kui see (*st Põrgutuli*) neid kaugest kohast näeb, kuulevad nad selle raevu ja mõirgeid.“ (25:12)

„Kui nad sinna sisse visatakse, kuulevad nad (kohutavat) hingamist, samal ajal kui see keeb.“ (67:7)

Järgmisest *hadith*ist võime Põrgu avamist mõnede kirjelduste abil veidi ette kujutada:

Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Peale ülestõusmist ilmuvad Põrgust kaks sarve: kahe silmaga, et näha; kõrvadega, et kuulda, ja keelega, et rääkida. Nad ütlevad: „Me oleme tulnud siia kolme grupi inimeste jaoks: põikpäised õpetlased, ebajumalateenrid ja need, kes ebajumalaid tegid.“ (At-Tirmidhi)*

Oma tegudega vastandamine

On mitmeid *hadithe*, milles kirjeldatakse, kuidas osadel ülestõusnutel sisikonnad kehast välja ripuvad, teistel puuduvad keeled, kolmandatel ripuvad huuled kuni kõhuni ja neljandad on sootuks pimedad. Jumal otsustab ja teab paremini, kuidas ja

miks keegi puuduva kehaosaga taasluuakse. Need, kes elasid pimedatena, st Jumala käskudest hoolimata, tõusevad ka Ülestõusmispäeval pimedalt:

„Ja kes oli siin (elus) pime, saab ka Teispooluses pime olema ja veelgi eksinum (õigelt) teelt.“ (17:72)

„... .. Kuid kes pöördub ära Minu Meenutajast (*Koraanist*), tõesti, sellel saab olema raske elu ja Ülestõusmispäeval tõstame ta üles pimedana.“ Ta ütleb: „Mu Isand, miks lasid mu üles tõusta pimedana, kui ma ometi olin nägija?“ Ta (Jumal) vastab: „Nii tulid Meie märgid sinu juurde ja sa unustasid nad; seega unustatakse sel päeval ka sind.“ Ja nii tasume Me sellele, kes patustas ega uskunud oma Isanda märkidesse. Teispooluse karistus on karmim ja kestvam.“ (20:124-127)

Näiteks need, kes intressiga äritsesid, tõusevad üles järgmiselt:

„Need, kes kasutavad intressi, ei saa (*Viimsel Kohtupäeval*) muud moodi seista kui seisavad need, keda saatan hullumiseni peksab. Seda, sest nad ütlevad: „Äri on nagu intress.“ Aga Jumal on teinud äri seaduslikuks ja intressi ebaseaduslikuks. Seega, kes on saanud manitsuse oma Isandalt ja lõpetab (*halva tegemise*), sellele jäägu mis oli ja tema asjad on nüüd Jumala käes. Kuid kes naaseb (*keelatu juurde*), need on (Põrgu)tule kaaslased; nad jäävad sinna igaveseks.“ (2:275)

Paljud õpetlased on arvamusel, et isegi prohvetid ja märtrid võetakse vastutusele. Tõendi sellest võib leida järgmisest värsis: **„Siis me kindlasti küsitleme neid, kellele (Jumala käsk) saadeti, nagu ka sõnumitoojaid.“ (7:6)**

Esimesena võetakse vastutusele Prohvet Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) kogukond. Prohvet (صلى الله عليه وسلم) on öelnud: „Minu kogukond on esimene, kes vastutusele võetakse. Üks hääl ütleb Ülestõusmispäeval: „Kus on prohvet

Muhammed ja tema kogukond? “ Me oleme viimased (viimase usu esindajad), ent esimesed, kelle üle kohut mõistetakse. “ (Ibn Maja)

Paradiisi pääsemiseks on palju tõkkeid, inimesed vastutavad oma tegude eest Jumala keeldude ja käskude järgi. Paljud lähevad kohe Põrgusse, teised saavad veidi edasi minna ja kolmandad jõuavad Paradiisi.

Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) jutustas, et esimene, mille üle kohut mõistetakse ja vastust peab andma, on palve: „*Esimene tegu, mille üle loodu Viimsel Kohtupäeval vastust annab, on palve. Kui palve on tehtud nagu kord ja kohus ja suutnud ennast õigustada, on inimene vabastatud ja südamlikult tervitatud. Kui ta aga ei suuda seda katset läbida, on ta läbi põrunud.*“ (At-Tirmidhi)

„*Esimene asi, milles inimene peab ennast Viimsel Kohtupäeval õigustama, on tema palve. Kui palved on tõesti nii palvetatud, nagu peab, märgitakse see üles. Kui aga palved pole olnud täiuslikud, ütleb Jumal inglitele: „Vaadake, kas ta on palvetanud lisapalveid (sunna, nafila), kui jah, siis arvestage need ümber kohustuslikeks palveteks.*“ (Jami Us-Saghir)

Järgmises *hadithis* jutustas Prohvet (صلى الله عليه وسلم), et meid küsitletakse ka meie elu, teadmiste, omandi ja ihu kohta: „*Inimene ei komista seni, kuni talt ei pärita aru, millega ta oma elu veetis, kuidas ja kus ta vastavalt oma teadmistele tegutses, kuidas ta oma vara teenis, kuidas seda jagas ja millega ta oma ihu puhastas.*“ (At-Tirmidhi)

Mitte ainult usklikud pole vastutavad oma tegude eest, vaid igäüks. Põhjus, miks uskmatud, ebajumalateenrid ja kahepalgelised Põrgusse lähevad, on see, et nad Jumala käske ja keelde ei uskunud ega neist hoolinud. Koraanis kirjeldatakse täpselt, et nende inimeste patte ei andestata. Mis puutub moslemisse, siis on tal

võimalus, et ta andestamatute pattude eest peab Põrgusse minema, enne kui saab Paradiisi siseneda.

Inimene on vastutav järgmiste asjade eest: usk, Jumala õigused, kaasinimese õigused, vanemate õigused, laste õigused, sugulaste õigused, kogukonna õigused, loomade õigused, teiste olendite õigused, ihu õigused, kooselu institutsioon, usutunnistus.

1) Jumala õigused

Koraanist õpime, et kõik kuuletub Jumalale. Vastupidiselt teistele olenditele oleme meie, inimesed ja džinnid, oma valikutes vabad. Me võime uskuda või usu hüljata. Hoolimata sellest oleme me loodud Ainujumalat kummardama:

„Ja Ma ei ole loonud džinne ja inimesi millekski muuks kui vaid Minu kummardamiseks.“ (51:56)

Jumala kummardamine algab Temale kuuletumisest. Tema õigus on, et me kuuletume kõigile Tema kehtestatud seadustele. Jumal mõistab inimeste üle selle järgi kohut, millised seadused Ta on neile ilmutanud.

2) Kaasinimese õigused

Ka kaasinimeste õigused tulevad Viimsel Kohtupäeval kõne alla: inimesed, kellele on ülekohut tehtud, võivad Viimsel Kohtupäeval oma pahategijale andestada või omi õigusi nõuda. See toimub pahategija heategude endale nõudmisega.

Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ütles selle kohta nii: „*Teate, kes on pankrotis?*“ Kaaslased ütlesid: „Meie arusaama järgi need, kel puudub raha ja vara.“ Prohvet ütles: „*Pankrotis on minu kogukonnas see, kes Ülestõusmispäeval tuleb oma palve, paastu ja vaestemaksuga, ent on samas neednud, valesti süüdistanud, petnud, tapnud ja peksnud. Tema heateod antakse igäihele neist, kelle vastu ta on ebaõiglaselt käitunud. Kui tal on heategusid puudu, saab ta*

(vastavalt) kannatanu patud endale. Seejärel heidetakse ta Põrgusse.“ (At-Tirmidhi)

Abu Hurairah (رضي الله عنه) edastas Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) poolt öeldu: „See teist, kes kaaslast on kahjustanud, palugu andestust, enne kui sa oma heategudega võlanõudjale maksad või tema patud endale saad, enne kui sul enam heategusid pole. Sel Päeval (Viimsel Kohtupäeval) pole su võlaks ei dinaar ega dirham (rahaühik).“ (Al-Bukhari)

3) Loomade ja teiste olendite õigused

Inimesed on vastutavad selle eest, mis puudutab pere, naabreid ja teisi inimesi, aga ka loomade ja teise loodu eest, nagu õhk, vesi, puud jne. Looduse kahjustamine on inimõiguste ja kõikide elusolendite õiguste rikkumine. Jumal andis kõik meie käsutusse, et me seda optimaalselt ja terves seisundis võiksime kasutada. Midagi ei jää üles märkimata, kõik ilmutatakse pärast surma ja kõigel on oma tagajärg: „**Nii et kes teeb kübegi head, saab seda näha ja kes teeb kübegi halba, saab seda näha.**“ (99:7-8)

4) Keha õigus

Meie keha on Jumala poolt meile usaldatud, oleme kohustatud seda kohtlema nii hästi kui võimalik. Viimsel Kohtupäeval vastutab meie hing selle eest, kuidas oma kehaga ümber käis. Ka selles peame Jumala tahtele kuuletuma, Tema on kogu halva – nagu alkohol, sealih, raiped jne – kehale keelanud.

Kaalukauss

Teine faas, mille inimesed läbima peavad, on *mizaan*. See on kaalukauss, millega Teispoonsuses inimeste tegusid kaalutakse. Jumal ütleb selle kohta Koraanis: „**Ja me asetame õiglusekaalud Ülestõusmispäeval, nii et ühtegi hinge ei kohelda**

mingil moel ebaõiglaselt. Ja kui on (isegi) sinepiseemne raskuse jagu (head või halba), toome me selle välja. Ja Me oleme piisavad arvet pidama.“ (21:47)

Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles selle kohta: „Ülestõusmispäeval asetatakse Paradiis kosmoses paremale ja Põrgu vasakule poole. Kaalukauss heategudega on samuti asetatud paremale ja pattudega vasakule poole.“

Kuidas kaalukauss välja näeb, teab Jumal paremini. Igal juhul on see kaal võimeline heategusid ja patte kaaluma. Koraanist õpime, et kaalukauss pannakse üles ainult usklike jaoks. Uskmatute heated pole Jumala silmis midagi väärt, nende heated on Viimsel Kohtupäeval kehtetud.

„Ütle (*Muhammed*): „Kas teavitame teid nendest, kes on (oma) tegudes suurimad kaotajad? (Need on) need, kelle püüdlused on kaotatud siinse elu peale, kuigi nad arvavad, et teenisid oma tegudega head.“ Need on need, kes eitavad oma Isanda värssse (*või märke*) ja Temaga kohtumist, seega nende teod on muutunud väärtusetuks ja Me ei anna neile Ülestõusmispäeval mingit kaalu. See on nende tasu – Põrgu, mida nad eitasid ja (sest nad) naeruvääristasid Minu värssse (*või märke*) ja Minu sõnumitoojaid.“ (18:103-106)

Jumal võrdleb uskmatute heategusid miraažiga, maapinnalt õhu tagasipeegeldumisega.

„Ja need, kes ei uskunud, nende teod on justkui miraaž kõrbes, mille janune arvab olevat vee, kuni ta selleni jõuab ega leia midagi, vaid näeb Jumalat enda ees. Ja Ta maksab talle kogu tema osa ja Jumal on arvestuses kiire.“ (24:39)

Järgmistest värssidest õpime, et need, kelle heated on raskemad kui nende patud, saavad Paradiisi siseneda ja need, kelle patud on raskemad kui need heated, heidetakse Põrgusse. Põrgu on usklike jaoks ajutine.

Jumal ütleb selle kohta: „Kaaluks on tol päeval tõde. Seega, kelle kaalukaasid on rasked, nemad on ka edukad. Ja need, kelle kaalukaasid on kerged, nemad on need, kes on kaotanud oma hinge sellele, mida nad meie värsside (*või märkide*) suhtes halba tegid.“ (7:8-9)

Eestkoste

Šafaat tähendab eestkostet. See on vahendusvõimalus neile, kelle jaoks Jumal on nõusoleku andnud. Sellega saab keegi, kellel selleks on luba, Viimsel Kohtupäeval Jumalalt kellegi eest andestust paluda. Koraanist õpime, et mitte igäuks ei saa kellegi eest kosta, vaid ainult need, kes on saanud Jumala käest selleks loa:

„Jumal – ei ole jumalust peale Tema, Igavese, (kõige eksisteeriva) Alalhoidja. Tema üle ei võta võimust ei tukastus ega uni. Temale kuulub kõik, mis on taevastes, ja kõik, mis maa peal. Kes on see, kes saaks Temalt paluda ilma Tema loata? Ta teab, mis on neil (Tema loomingu) käes ning mis neil ees seisab ja mis tuleb pärast neid ning nad ei adu midagi Tema teadmistest, välja arvatud see, mida Ta soovib. Tema järi ulatub üle taevaste ja maa ja nende hoidmine ei väsita Teda. Ja Ta on Kõige Kõrgem, Kõige Suurem.“ (2:255)

„Tol päeval ei ole kasu eestkostest, välja arvatud selle omast, kellele Kõige Armulisem on andnud loa ja kelle sõnaga Ta nõustub.“ (20:109)

Prohvet Muhammedilt (صلى الله عليه وسلم) pärineb mitmeid *hadithe* nende kohta, kes Jumalalt eestkosteks loa saavad: „Ülestõusmispäeval saab eestkostmisõiguse vaid kolm gruppi nimesi: *prohvetid, usuõpetlased ja märtrid.*“ (Jami Saghir)

Ühe teiste *hadithi* järgi on rohkem inimesi, kes võivad teiste eest kosta. Selline olukord paisab küll vastuoluline, ent siiski võimalik, et edastused on erinevates situatsioonides, erineval ajal või erinevate küsimuste põhjal jutustatud.

Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) soovis ise oma kogukonna eest kosta. Abu Hurairah (رضي الله عنه) jutustas, et Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kõigil prohvetitel on oma andestuspalve, kõigi prohvetite andestuspalved võtab Jumal vastu. Mina hoian oma andestuspalve oma kogukonna eest kostmiseks Viimsel Kohtupäeval.*“ (Al-Bukhari)

Eestkostmisest on vaid siis kasu, kui eestkostetava usk on puhas. Puhtas usus pole ebajumalaid Jumala kõrval. Prohveti (صلى الله عليه وسلم) eestkostmine on nende usklike eest, kel oli küll puhas usk, ent siiski seejuures ka suured patud: „*Minu eestkostmine on nende surnute heaks, kel polnud Jumala kõrval ebajumalaid.*“ (At-Tirmidhi) „*Minu eestkostmine on neile, kes minu kogukonnas suuri patte on teinud.*“ (At-Tirmidhi)

Et eestkostmist läbi viia, peab see olema Jumala kehtestatud reeglite kohane.

„Ja kes iganes neist peaks ütleva: „Tõesti, ma olen Jumal Tema kõrval,“ selle tasuks saab Põrgu. Nii tasume Me halvategijaile.“ (21:29)

Järgmistest Koraani värssidest loeme, et lõpliku otsuse teeb ikkagi Jumal, teiste vahendamine ei aita mitte kõiki:

„Ja kartke päeva, mil ükski hing ei saa teist sugugi aidata, nagu selle eestkostega ei nõustuta, sellelt tasu ei võeta ega neid aidata.“ (2:48)

„Hoiatuseks inimkonnale; neile, kes teist soovivad edasi minna (*tehes head*) või maha jääda (*tehes halba*). Iga hing peab vastust andma selle eest, mis ta välja teenis; välja arvatud parema kaaslased (*st need, kelle eluraamat anti paremasse kätte, kuna tegid rohkelt head*), kes (Paradiisi)aedades üksteiselt

päriivad kurjategijate kohta (*ja küsivad neilt*) „Mis viis teid Põrgusse?“ Nad vastavad: „Me ei olnud palvetajate hulgast ega toitnud ka vaeseid. Ja me rääkisime nendega, kes seda tegid, mõttetut juttu. Me eitasime ka Tasu Päeva, kuni meieni jõudis Kindlus (*st Surm*).“ Seega ei aita neid ka eestkostjate eestkoste.“ (74:36-48)

Nagu uskmatute heated on tähtsusetud, ei aita ka Viimsel Kohtupäeval nende eest kostmine.

Araafi kõrgused

Koraani seitsmes peatükk kannab nime Araaf. Enamuse õpetlaste arvamuse kohaselt asub Araaf Paradiisi ja Põrgu vahel. See on kõrgel asuv paik, kuhu mõned inimesed (peale kaalukausil heategude ja pattude kaalumist) lähevad. Usklikud, kelle patud ja heated on kaalukausil tasakaalus või kellel midagi kaalukaussides pole (peale seda, kui nad oma heated on pidanud ära andma), lähevad Araafi. Araafi elanikud näevad nii Paradiisi kui ka Põrgu elanikke.

Koraanis pole täpselt kirjas, mis Araafi elanikest lõpuks saab. Nende olukorda kirjeldatakse järgmiselt:

„Ja nende vahel on sein ja kõrgel mehed, kes tunnevad kõiki (*st Paradiisi ja Põrgu elanikke*) nende märkide (*st helendavate või pilves nägude*) järgi. Ja nad hüüavad Paradiisi kaaslastele „Rahu olgu teiega!“ Nad ei ole sinna (veel) sisenenud, kuid soovivad seda väga. Ja kui nende silmad pöörduvad (Põrgu)tule kaaslaste poole, ütlevad nad: „Meie Isand, ära pane meid ühte halvategija rahvaga.“ Kõrguse kaaslased hüüavad meestele (Põrgus), keda nad nende märkide järgi ära tunnevad: „See, mida te kogusite ja teie uhkus ei too teile nüüd mingit kasu.““ (7:46-48)

Samas on olemas *hadithe*, mille kohaselt Araafi elanikud pääsevad siiski viimaks Paradiisi.

6. Paradiis

Ettekujutus

Islam lükkab tagasi kõik ideed selle kohta, et Paradiis võiks kunagi Maal asuda. Mõned teised usundid väidavad, et osa maakerast saab olema Paradiis ja teine osa Põrgu. Teadlased on kindlaks teinud, et maakera eksisteerib juba miljardeid aastaid. Nende miljardite aastate jooksul on elanud palju usklikke inimesi. Pealegi on ju Põrgu osadele neist vaid ajutine puhastuskoht ja lõpuks pääsevad nad siiski Paradiisi. Arvestades sellega, et Maal on elanud juba miljardeid usklikke ja neid tuleb veel juurde, arvame, et maakera jääb kõigi paradiisielanike äramahutamiseks liiga väikeseks.

Vastupidiselt teistele usunditele õpetab islam, et Paradiis on oma mõõtmetelt universumi suurune. Kui mõtleme Paradiisi mõõtmetele, ulatub see miljarditesse valgusaastatesse.

„Ja kiirustage andestusele oma Isandalt ning aeda, mis on lai kui taevad ja maa, valmis seatud jumalakartlikele.“ (3:133)

Järgmises *hadithis* kirjeldatakse erinevate paradiisielanike vahel olevat vahemaad:

„Paradiisi elanikud näevad kahtlemata enda kohal kõrgumas paleesid, kui sädelevaid tähti taevas ...“ (Muslim)

Paradiis koosneb kaheksast erinevast korrusest, mida nimetatakse järgmiselt:

- *Firdaws* — Paradiisi kõrgeimad aiad (18:107, 23:11)
- *Dār al-maqāmah* — Kodukoht (35:35)
- *Dār al-salām* — Rahu kodu (10:25)

- *Jannat al-‘adn* — Eedeni aed (9:72, 13:23)
- *Jannat al-khuld* — Igavesed aiad (25:15)
- *Jannat al-ma’wġ* — Eluaseme aed (53:15)
- *Jannat al-na’ġm* — Naudingu aiad (5:65, 10:9, 22:56)
- *Dār al-qarar al-mu`min* – Usklike õndsuse kodu (40:42)

Paradiisielu on inimestele teadmata; selles olev rõõm, õnn, armastus, nauding – neid tundeid ei suuda me lihtsalt endale ette kujutada.

Koraanis kirjeldatakse lühidalt, kuidas Paradiis välja näeb ja mida Jumal oma armust paradiisielanikele on ette valmistanud. Proovime meiegi uudishimust kujundada üht pilti Paradiisist, et näha, mis meid seal oodata võib. Ent osad Koraani värsid ja *hadithid* jutustavad meile, et inimaju pole siiski võimeline ette kujutama, milline Paradiis võiks välja näha. Ühes Abu Hurairah (رضي الله عنه) jutustuses Prohveti (صلى الله عليه وسلم) sõnade kohta on märgitud järgmist: „*Jumal, Kõige Majesteetlikum, Kõige Suurepärasem, ütles: ma olen oma truudele sulastele ette valmistanud selle, mida silm pole näinud, kõrv pole kuulnud ja mida inimsüda pole tundnud. Ja ka Jumala raamatus on kinnitatud: „Ei tea ükski hing, mis neile on silmarõõmuks peidetud, tasuks selle eest, mis nad tegid.“ (32:17)*“ (Muslim)

Milline inimene ei tahaks minna ilusaimasse kohta maailmas ja seal terve oma ülejäänud eksistentsi puhata? Seejuures teenindatakse teda päeval ja ööl ja ta saab kõike, mida soovib, millal soovib. Seda suudame endile ette kujutada, ent mitte Paradiisi. Ilusaim paik maailmas kõige oma ilu ja naudinguga pole isegi võrreldav kõige vähem ilusa kohaga Paradiisis.

Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) võrdles maailma ja Paradiisi järgmiselt: „*Maailma väärtus võrreldes Teispoonsusega on. kui üks teist paneks näpu merre ja selle sealt välja võttes jälgiks, kui palju on vett sellele kleepunud.*“ (Muslim)

Maine elu oma lõbu, nauding ja rõõmuga on kui vesi, mis jääb näpule kleepuma. Näpül olevat vett ja merd võrreldes on merevesi rõõm ja nauding Paradiisis.

Ettevalmistatud halastus

Jumal käskis prohvet Muhammedil (صلى الله عليه وسلم) öelda:

„Ütle: „Kas teatan teile (*millestki*) paremast kui see?“ Neile, kes on jumalakartlikud, on nende Isanda juures aiad, mille all voolavad jõed. Nad jäävad sinna igaveseks ja (*neil on seal ka*) puhastatud kaasad ja luba Jumalalt. Ja Jumal on oma sulaste suhtes Kõikenägev.“ (3:15)

„Ja mis iganes teile on antud, on naudinguks siinses elus ja selle kaunistuseks. Ja mis on Jumala juures, on parem ja keavam. Kas te siis ei arutle (*selle üle*)?“ (28:60)

Jumal ütleb Koraanis:

„Nad saavad seal, mida soovivad ja Meil on rohkemgi (*anda*).“ (50:35)

„Jumalakartlikele lubatud Paradiisi näiteks on see, et selle all voolavad jõed. Selle viljad on kestvad nagu ka selle vari. See on jumalakartlike (*püüdluste*) tulemuseks ja uskmatute (*püüdluste*) tulemuseks on Tuli.“ (13:35)

„Anna head uudised edasi neile, kes usuvad ning teevad häid tegusid; nende jaoks on aiad (Paradiis), milles voolavad jõed. Iga kord, kui neile sealt vilju antakse, ütlevad nad: „See on ju sama, mis meile varemgi anti.“ Ja neile antakse sarnaseid asju (*vormilt sarnaseid, kuid maitsetl erinevaid*). Neil on seal puhtad kaasad ning nad jäävad sinna igaveseks.“ (2:25)

„Neile saavad igaveseks elupaigaks aiad, mille all voolavad jõed. Neid kaunistatakse kullast käevõrudega ja nad kannavad rohelisi siidist ja

brokaadist rõivaid, naaldudes seal kaunistatud patjadele. Suurepärane on tasu ja hea puhkepaik.“ (18:31)

„Seal voolab allikas, seal on ülendatud asemed ja valmis pandud joogikarikad ja ritta seatud padjad ja maha laotatud vaibad.“ (88:12-16)

„Tõesti, õiglased saavad olema õndsuses, oma asemelt jälgides. Sa tunned nende nägudelt ära õndsuse kuma. Neile antakse juua pitseeritud (*nõust*) nektarit, mille lõpp on muskus (*lõhnab nagu muskus*). Selle üle võistelgu võistlejad. Ja selle segu on *Tasniimist*, allikast, millest joovad (*Jumalale*) lähedased.“ (83:22-28)

Paradiisielu

Inimene mäletab Teispooluses midagi ka maisest elust. Siinses elus elame läbi asju, mis meid haavavad ja millest jäävad armid. Me kanname neid tundeid endaga terve elu kaasas. Ikka ja jälle, kui mõtleme juhtunule, meenuvad ebameeldivad tunded. Ka Paradiisi elanikud mäletavad kõiki negatiivseid juhtumisi elus, ent nendega kaasnevaid tundeid mitte. Need eemaldatakse, kui nad Paradiisi sisenevad.

Jumal ütleb: „**Ja me kõrvaldame, mis nende südames on kibestumusest, (nii et neist saavad) vennad troonidel, üksteise vastas. Neid ei puutu seal väsimus ega tõsteta neid sealt ka kunagi välja.**“ (15:47-48)

„Ja nad ütlevad: „Ülistus olgu Jumalal, Kes on meist kaugele viinud kurbuse. Tõesti, meie Isand on Andestav ja kõrgelt Hindav.““ (35:34)

„Ja kui sa vaatad, siis näed naudingut ja suurepärast valitsusala.“ (76:20)

Elu Paradiisis pole väsitav, kuna enam ei pea elatise teenimiseks tööl käima. Ka elutingimused on tervise jaoks ideaalsed. Seetõttu pole Paradiisi inimesi kimbutamas haigused ega muud ebameeldivused.

Nad on selle eest Jumalale tänulikud ning ütlevad: „**Tema, kes Ta meid Oma lahkusest seadis Kestvasse Koju, kus meid ei puutu ei väsimus ega (vaimne) kurnatus.**“ (35:35)

Jumal loob Paradiisielanike kehad nii, et neil pole vaja end kergendada, sülitada ega isegi nina nuusata.

Ühes Jabiri (رضي الله عنه) edastatud *hadithis* ütles Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم): „*Kahtlemata söövad ja joovad ka Paradiisi elanikud, ent nad ei sülitata, nuuska ega ole neil ka suuremaid ega väiksemaid enda kergendusvajadusi.*“ Kaaslased küsisid: „Mis juhtub kogu toiduga, mis nad söövad?“ Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*See kaob iseenesest, läbi higistamise, millel on muskuse lõhn.*” (Mirakatoel Mefalih)

Kes ei tahaks sõdadeta, muretut, turvalist maailma, kus kõik inimesed õnnelikult elavad; maailma, milles inimesed on head ja sõbralikud ja üksteisele tegude ja sõnadega haiget ei tee; maailma, milles on ainult nauding ja rõõm?

Sellist maailma me kahjuks ei tunne. Meie maailmas on kõike: on rõõmu, ent ka ohte, ebaturvalisust, ebameeldivust ja armetust. Maailma, milles valitseb kõiges vaid rahu, meie ei tunne. Sellise maailma õitsvad tunded on meile võõrad. Paradiis on selline maailm, milles valitseb ainult rahulik kooselu ja rahu tunnetes:

„**Nad ei kuule seal halba sõna, ainult rahu (*tervitusi*), ja nad saavad oma moona hommikul ja õhtul.**“ (19:62)

„**Neid juhiti heale sõnale ja neid juhiti Ülistusväärse teele.**“ (22:24)

Kõik on Paradiisis alati ühevanused ega vanane iial. Inimesed on kõik kolmekümne kolme aastased. See vanus pole liiga noor ega ka liiga vana, täpselt selline, mil inimene on oma täies elujõus.

Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Esimeste Paradiisi sisenejate näod säravad kui täiskuu. Järgmiste näod sädelevad kui tähed universumis. Iga mees, kes Paradiisi siseneb, saab endale kaks naist. Nende jalgade üdi paistab nahast läbi, keegi ei jää Paradiisis vallaliseks. Paradiisimehed on ihukarvadeta ja nende silmad on kui must süsi, kui nad Paradiisi sisenevad. Paradiisielanike eluiga on peale ülestõusmist kolmkümmend kolm, ei ole tähtsust sellel, mis vanuses ta suri, kas noorelt või vanalt. Seda vanust ei ületata iialgi. Nii näevad välja Paradiisi elanikud.*“ (Ibn Kathir 3/425,433)

Paradiisinaised

Jumal lõi Paradiisi jaoks kirjeldamatult ilusad ja perfektse isloomuga naised. Siiski saavad maised naised Paradiisis kõrgema positsiooni:

Umm Salama (رضي الله عنه) jutustas: „Küsisin kord Jumala Sõnumitoojalt: „Kellel saab olema kõrgem staatus, kas Paradiisi sisenevatel või *hur-ul-ayn* naistel, kes Paradiisi jaoks loodud on?” Ta (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Nii nagu on üleriie parem kui aluspesu, on ka maised naised kõrgemal positsioonil kui hur-ul-ayn naised.*” Ma küsisin: „Kuidas on see võimalik, oo Jumala Sõnumitooja?” Ta (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Nende palvete, paastu ja muul viisil Jumala ülistamise tõttu.*” Jumal teeb nende näod Oma valgusega heledaks ja riietab nad siidi. Nende värv Paradiisis on valge. Nende riietus on roheline ja ehted kollased. Nende kaelaehetd on pärlitest ja kammid kullast...” (Ibn Kathir 4/251)

Kui me Paradiisile mõtleme, teeme seda oma praeguse ettekujutusega ja maise motivatsiooniga. Püüame endid Paradiisi mõelda ja ette kujutada, kuidas seal oleks. Viga, mille seejuures teeme, on, et see on maiste mõtete, eelarvamuste ja otsustega loodud ettekujutus. Peame mõistma, et Paradiisis on inimesed paradiislikes tingimustes ja täiesti teises suunas motiveeritud. Seega on vale praeguste arusaamadega teatud asju Paradiisis ette kujutada.

Maises elus on teised olud ja inimese tunded on seatud katsumuste kohaselt. Me laseme siinkohal oma emotsioonidel võimust võtta ja reageerime samuti sellele vastavalt. Paradiisis on meil ka tunded, ent need on paradiislikud. Seal pole katsumusi, meie emotsioonid on seega kohandatud vastavalt Paradiisi oludele. Inimesed, nii mehed kui naised, on Paradiisis oma olukorraga rohkem kui lihtsalt rahul. Peamine idee, mida Koraan Paradiisi kohta anda püüab, on siiski see, et seal on kujuteldamatult hea olla ning kõik Paradiisi elanikud saavad Paradiisis just selle, mille järele nad siinses elus kõige enam igatsevad.

Kes saavad Paradiisi?

Elus ei saa midagi niisama, kõik tuleb välja teenida. Mõned inimesed töötavad ja hoiavad aastaid raha kokku, et maja osta. Maja ei saa küll otse Paradiisiga võrrelda, kuid võime siiski öelda, et nagu maja või millegi muu jaoks peab teenima, nii kehtib see ka Paradiisi kohta!

On ju loogiline, et see, kes pingutab kõigest väest, siseneb ka Paradiisi. Koraanis on palju värsse, milles on kirjeldatud tingimusi Paradiisi pääsemiseks. Siin on mõned neist:

„Tõesti, Jumal on usklikelt ostnud nende hinged ja vara, et neile saaks Paradiis. Nad võitlevad Jumala teel, seega nad ka tapavad ja saavad surma.

(See on) Tema tõene lubadus Tooras, Evangeeliumis ja Koraanis. Ja kes on oma lepingus õiglasem kui Jumal? Seega rõõmustage oma sooritatud teingu üle, see on vägev saavutus.“ (9:111)

„Oo teie, kes te usute, kuuletuge Jumalale ja kuuletuge Sõnumitoojale ja neile teie seast, kes on võimul. Kui teie hulgas tekivad erinevused (arvamustes), pöörduge sellega Jumala ja tema Sõnumitooja poole, kui usute Jumalat ja Viimset Päeva. See on parem ja sobivam viimse otsusena.“ (4:59)

„Jookske üksteise võidu Isanda andestuse ja Paradiisi nimel, mille laius on nagu taeva ja maa laius, valmis nende jaoks, kes usuvad Jumalasse ja Tema sõnumitoojatesse. See on Jumala heldus, mida ta annab neile, kellele tahab. Jumal on suuresti helde.“ (57:21)

7. Põrgu

„Tõesti, kes tuleb oma Isanda juurde kurjategijana, tõepoolest selle jaoks on Põrgu; ta ei sure seal ega ela.“ (20:74)

Põhjendus

Uskmatute elus tuleb ette hetki, mil nad esitavad endale küsimuse: „Kas Põrgu on päriselt olemas või mitte? Kui jah, kas lähen ka ise sinna?“

Uskmatu pole üksnes see, kes pidevalt usku eitab, vaid ka see, kes selles kahtleb. Jumal nõuab kindlust usus, mis ei põhine kahtlusel.

Mõned inimesed küsivad endilt, miks Jumal inimesi Põrguga karistab. Põrgu õigustuseks on palju põhjuseid. Kui küsitakse, kuidas peaks karistama pedofiili, kes on lapse vägistanud ja seejärel keldris surnuks nälgida lasknud või külmavereliselt mõrvanud, ütlevad mõned kohe: „Põrgu!“ ja neilt, kes kahtlevad, piisab vaid küsida: „Kui see oleks sinu laps olnud?“. Kuidas on lood orjakauplejatega, kes terveid rahvusgruppe on hävitanud ja ise rikka ning õnnelikuna surnud? Kuidas on lood rahvarõhujate ja türannidega?

Kui õiglust ei tohiks olla? Kas leiame siis hea olevat, et sellised inimesed ilmas palju häda põhjustasid, massiliselt mõrvasid ja paljusid õnnetuks tegid?

Jumalale see igatahes ei meeldi. Ta lõi Põrgu just nende jaoks, kes selle ära on teeninud.

Jumal on kogu maailma ajaloo vältel saatnud erinevaid prohveteid, kes kutsusid inimesi üles Jumalasse uskuma ja oma elu Tema tahtmise ja seaduste järgi

kohandama. Prohvetid on inimesi uskmatus, ebajumalate teenimise ja muude pattude eest hoiatanud. Ent inimesed kaldusid siiski omi ihasid järgima. Mis puutub tänapäeva inimestesse, siis pole praegugi asjalood teisiti. Järgmised sõnad Prohvet Muhammedilt (صلى الله عليه وسلم) kehtivad nii tema aja inimeste kui ka praeguste inimeste kohta: „Räägin mehest, kes lõkke süütab. Kui tuli ümbrust valgustab, ümbritsevad seda kärbsed (kes otsivad valgust). See mees püüab kärbsed tuleleegist eemale hoida, ent viimased põikavad mehe eest ja viskuvad tulle. See on võrdluseks teile ja mulle. Ma püüan teid takistada, isegi riietest tirides ja öeldes: „Hoiatulest eemale, hoiatulest eemale!” Teie aga põikate mu eest ning viskute tulle.” (Muslim)

Need, kes Põrgusse maanduvad, on uskmatud, ebajumalateenijad ja usklikud, kelle patud on raskemad kui nende heateod.

„Ja nende jaoks, kes ei uskunud oma Isandasse, on karistuseks Põrgu; (see on) vilets sihtpunkt.“ (67:6)

„Ja kartke tuld, mis on valmis pandud uskmatud jaoks.“ (3:131)

„ ... välja arvatud parema kaaslased (st need, kelle eluraamat anti paremasse kätte, kuna tegid rohkelt head), kes (Paradiisi)aedades üksteiselt pärivad kurjategijate kohta (ja küsivad neilt) „Mis viis teid Põrgusse?“ Nad vastavad: „Me ei olnud palvetajate hulgast ega toitnud ka vaeseid. Ja me rääkisime nendega, kes seda tegid, mõttetut juttu. Me eitasime ka Tasu Päeva, kuni meieni jõudis Kindlus (st Surm).““ (74:39-47)

Põrgu kirjeldus

Purskav vulkaan kujutab veidi Põrgu sisu. Tule kuumus on nii suur, et kivid seetõttu sulavad ja voolavad kui jõed. Kujuta ette, et elaksid igavesti sellises

keskkonnas, kus pole ei teid ega radu ja kui on, siis sulavad need iga hetk kuumuse tõttu ära.

Põrgu on selline koht, ent veelgi hullem on see, et inimene ei leia selles asu ei päeval ega ööl; ta ei saa jahutust ega puhast vett. Ta peab elama põletava tuule, tule, keeva vee, põlevate inimeste kisa ja kärssava inimliha haisu keskel:

„Tõesti, põrgu on olnud ootel, seaduserikkujaile (*viimseks elu*)paigaks, nad jäävad sinna pikaks ajaks. Nad ei saa seal maitsta (*midagi*) külma ega juua, vaid keeva vett ja mäda.“ (78:21-25)

Ilm põrgus on väga palav. See kuumus tungib nahani ja põletab seda. Vesi ei kustuta janu, vaid haiseb vastikult või on nii kuum, et kõrvetab sisikonda. Varju nähes otsitakse selles jahutust, ent varjus olles avastatakse, et sellel on kummalised omadused:

„Liigu kolme sambaga (*suitsu*)varju suunas, millel pole jahedat varju ja mis ei aita leegi vastu. Tõesti, see pillub sädemeid, suuri kui kindlused, justkui need oleksid kollakad kaamlid.“ (77.30-33)

„ ... selle ulualuseks saab (*põrgu*)sügavik. Ja mis ütleks sulle, mis see on? (*See on*) kuum tuli.“ (101:9-11)

„Kõrvetavas tules ning kuumas vees ja musta suitsu varjus, (*mis ei ole*) ei jahe ega kasulik.“ (56:42-44)

Inimene peab Jumalale end siinses elus tõestama ja ennast Paradiisi vääriliseks tegema. Kui ta pole seda Jumala arvamuse kohaselt suutnud, läheb ta karistuseks kas ajutiseks või igaveseks Põrgusse. Põrgu karistus on usklikele ajutine koht ning üks kasvatusvorm. Teistele saab sellest aga igavene elupaik:

„Tõesti, kes Meie värssse salgavad, need viime Me tulle. Iga kord, kui nende nahad on läbi kõrbenud, asendame need uute nahkadega⁸, et nad võiksid karistust maitsta. Tõesti, Jumal on Kõikvõimas ja Tark.“ (4:56)

„Päeval, mil nende nägusid tules edasi-tagasi pööratakse, ütlevad nad: „Kuidas me soovime, et oleksime allunud Jumalale ja Sõnumitoojale.““ (33:66)

„Nende rõivad on vedelast pigist ja nende nägusid katab tuli.“ (14:50)

„Tuli kõrvetab nende näod ja nemad on seal sees mornid.“ (23:104)

„Kui nad sinna sisse visatakse, kuulevad nad (*kohutavat*) hingamist, samal ajal kui see keeb. See peaaegu põleb raevust. Iga kord, kui sinna uus seltskond sisse visatakse, küsivad selle valvajakad: „Kas teie juurde ei tulnud hoiatajat?““ (67:7-8)

„Ja tõesti, Põrgu on lubatud paik neile kõigile. Sellel on seitse väravat. Igale väravale on neist teatud hulk määratud.“ (15:43-44)

Põrgu väravaid, ka Põrgu korruseid – erinevate karistusastmete korruseid – on erinevaid. Mida madalamale Põrgusse satutakse, seda hullem on karistus.

Enamik õpetlasi on arvamusel, et järgmised nimed Koraanis tähistavad erinevaid Põrgu korruseid: *Djahannam, Sakar, Hutamah, Sa'ir, Djahiem, Lazi, Havi yah.*

Päästa end tulest!

„Tõesti, teie ja mida te Jumala kõrval kummardate, on Põrgu kütteks. Te sisenete sellesse.“ (21:98)

⁸ Tänapäeva teadlased on kindlaks teinud, et valuretseptorid asuvad peamiselt nahas. Seega, kui nahka enam pole, ei tunne inimene ka valu. (Tõlkija märkus)

Põrgut valvavad inglid on Jumalale eriti kuulekad ja teevad vaid seda, mis neil on kästud. Nad tuletavad inimestele ka meelde Jumala keelde maises elus:

„Oo teie, kes te usute, hoidke endid ja oma perekondi tule eest, mille kütteks on inimesed ja kivid; mille üle on inglid, karmid ja tõsised. Nad kuuletuvad Jumalale Tema käskudes ja teevad, mida neid kästakse.“ (66:6)

„Kui nad sinna sisse visatakse, kuulevad nad (*kohutavat*) hingamist, samal ajal kui see keeb. See peaaegu põleb raevust. Iga kord, kui sinna uus seltskond sisse visatakse, küsivad selle valvajakad: „Kas teie juurde ei tulnud hoiatajat?“ Nad vastavad: „Jah, hoiataja tuli meie juurde, kuid me salgasime ja ütlesime: „Jumal ei ole midagi alla saatnud. Te olete vaid suuresti eksinud.“ Ja nad ütlevad: „Kui oleksime vaid kuulanud või mõelnud, ei oleks me leegi kaaslaste hulgas.““ (67:7-10)

Põrgutoit

Kõik, mida sööme ja näeme, on Jumala kingitus. Pole midagi, mis poleks Tema oma. Kui arvutada, mida me oma elus tarbime, peame rääkima arvudest, mis ületab tonne. Ainuke mida Jumal oma annetusest tagasi küsib, on usk Temasse ja Tema ülistamine. Need, kes Teda ülistavad ja tänulikult elavad, saavad Teispoonsuses paremad varud kui maises elus.

Inimesed, kes keeldusid Temasse uskumast või kummardasid Tema kõrval ebajumalaid, saavad Põrgus põrgutoitu maitsta:

„Ja päeval, mil need, kes ei uskunud, tulele paljastatakse (*öeldakse*): „Te kulutasite oma siinses elus ära kõik hea ja tundsite sellest mõnu. Seega täna

määratakse teile alanduse karistus, kuna olite maa peal uhked ilma igasuguse õigusetä ja kuna olite sõnakuulmatud.““ (46:20)

Põrguelanikud joovad Põrgus mäda või haisvat vett, mis on kas nii külm või kuum, et sisikonda põletab või külmutab. Toiduks on neile põrguvili *zaqquum*, mis ei toida:

„Kas on see (*st Paradiis*) paremaks majutuseks või *zaqquum*ipuu? Tõesti, me tegime sellest piina patustajatele. Tõesti, see on puu, mis väljub Põrgupõhjust. Selle kasv on justkui saatanate peadel. Ja tõesti, nad söövad sellest ja täidavad sellega oma kõhud. Siis tõesti saavad nad peale seda segu keevast veest. Siis tõesti naasevad nad Põrgutulle.“ (37:62-68)

„Te sööte *zaqquum*ipuudest ja täidate sellega oma kõhtu ja joote selle peale keevat vett, nagu joovad janused kaamlid.“ (56:52-55)

„See – las nad siis maitsevad seda – on keev vesi ja mäda.“ (38:57)

„ ... vaid keeva vett ja mäda.“ (78:25)

„Neid joodetakse keevast allikast, söögiks ei ole neil muud kui mürgine põrgupuud, mis ei toida ega kustuta nälga.“ (88:5-7)

„Tal ei ole sel päeval pühendunud sõpra ega midagi süüa, välja arvatud haavavedelik.“ (69:35-36)

Elu Põrgus

Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Sel ajal kui Paradiisi elanikud on Paradiisis ja põrguelanikud Põrgus, tuuakse Surm ja ta surmatakse. Pärast seda ütleb üks hääl: „Oo Paradiisi elanikud, surma enam ei eksisteeri. Oo

põrguelanikud, surma enam ei eksisteeri.” Sellega suureneb rahulolu Paradiisis ja rahutus Põrgus.“ (Bukhari)

Teispooluses pole surma. Millise karistuse inimene Põrgus ka saab, see kestab igavesti ning karistatu ei sure enam selle läbi.

„Tõesti, kes tuleb oma Isanda juurde kurjategijana, tõepoolest selle jaoks on Põrgu; ta ei sure seal ega ela.“ (20:74)